

Kvinden som Haandværker.

Skal Kvindespørgsmaalet faa en tilfredsstillende Løsning, da maa Kvinderne efter en langt større Maalestok end hidtil kaste sig over de egentlig produktive Erhverv. Deres, som man vil paastaa, egen Boldgade, finere Haandarbejder, giver intet Erhverv, i alt Fald ikke i de gamle Lande, dertil er der altfor mange Kvinder, der kunne tage Arbejdet som Tidsfordriv og Betalingen derfor som Lommepenge. De grovere kvindelige Sysler, Vask, Rengjøring, Fabriksarbejde o. s. v. er der med Grund intet Kapløb om, og dog give de kun et meget tarveligt Erhverv, fordi der er flere end nok, der tvinges til at tage dem med til Dels som Bierhverv. Om det at være Hustru og Moder er et Erhverv, beror paa Omstændighederne, men ogsaa Udsigten hertil bliver ringere i samme Grad, som Fordringerne til Livet stige og Indtægterne mindskes. Lærerindevejen, som en Mængde Kvinder med og uden Forudsætninger gaar, er alt nu overfyldt. Sagførervirksomheden synes man ikke at ville betro dem, og selv om der en Gang gives dem Tilladelse til at blive Sagførere, da bliver det tvivlsomt, om nogen Praksis betros dem. Vejen til at blive Læge er for trang for de fleste Kvinder, og om der foreløbig bliver Brug for ret mange, er mer end tvivlsomt; thi det er ikke afgjort, at de fortrinsvis ville blive benyttede af deres eget Køn, og der vil løbe meget Vand i Stranden, inden de faa og tage mod mandlige Patienter. Telegraf- og Jærnbanevæsenet synes ikke at ville begunstige Kvinderne. Handels- og Kontorvejen er ikke meget værd for Kvinderne, saa længe man kun benytter dem for at faa en billigere Arbejdskraft. Forlange Kvinderne Ret til at arbejde og leve deraf, ses det tydelig nok af de fremdragne Exempler, hvor ringe Udsigter de have til at naa dette Maal ad de banede Veje. Det nytter ikke at ræsonnere, saaledes er det nu en Gang, og Forholdene maa tages, som de ere; Verden forandrer sig ikke i en Haandevending, selv om det gjælder en saa billig Fordring som lige Ret til Erhverv for Mand og Kvinde; der maa banes Vej til nye Indtægter. Jeg skal ikke her komme nærmere ind paa, om Kvindesagens Venner af en eller anden Grund have villet bygge Taarne og Spir, inden de lagde en fast Grund, men kun fremhæve, at til ethvert forsvarligt Byggeforetagende maa der lægges et tilstrækkelig solidt Underlag. Underlaget vil i dette Tilfælde blive produktivt Arbejde, nærmest Haandværk og Industri.

I disse Dage, da Kjøbenhavn havde Udsigt til at blive